ἐκ τοῦ Πατρὸς λάμψαντα παντουργὸν λόγον.
πρὸς ὃν βοῶμεν ἐν χαρᾷ τε καὶ πόθῳ·
ὁ σάρκ᾽ ἀτρέπτως προσλαβὼν ἐκ παρθένου
τὴν σὴν δὸς ἡμῖν πᾶσιν εἰρήνην λόγε
σὲ προσκυνοῦσιν ὄντα διπλοῦν τὴν φύσιν.

Εἰς τὸ, ΤῸ ΠΡΟΣΤΑΧΘῈΝ ΜΥΣΤΙΚΩ͂Σ.

Ὃ προσέτακται μυστικῶς ὑπὲρ λόγον
ὁ Γαβριὴλ γνοὺς, ὡς παρεστὼς τῷ θρόνῳ
τοῦ Παντάνακτος τῷδ᾽ ὑπουργῶν ὠκέως,
σκηνῇ τ᾽ ἐπέστη τῇ γ᾽ Ἰωσὴφ ἐν τάχει,
τῇ Παρθένῳ τ᾽ εἴρηκε· σῇ μήτρᾳ βλέπων
τὸν οὐρανοὺς κλίναντα τῇ καταβάσει
χωρούμενον νῦν ἐμφανῶς τροπῆς δίχα,
δούλου τε μορφὴν λαμβάνονθ᾽ ἑκουσίως
ἐξίσταμαι, θάμβει τε καὶ χαρᾷ λέγων
νῦν σοί γε χαῖρε νυμφίου νύμφη δίχα.

Εἰς τὸ, ΧΡΙΣΤῸΣ ἈΝΈΣΤΗ ἘΚ ΝΕΚΡΩ͂Ν.

Χριστὸς τριταῖος ἐξανέστη τοῦ τάφου
νεκροὺς ἐγείρας καί μόρῳ κτείνας μόρον.

Ἄλλως.

Ἔγρετ᾽ ἀπὸ φθιμένων καὶ νηλέα κάββαλε πότμον
Χριστὸς ἑῷ πότμῳ, πνοιὴν δοὺς τοῖς ἐνὶ τύμβοις.

Ἄλ-